

GALVIJŲ INFEKCIŲ RINOTRACHEITO IR VIRUSINĖS DIARĖJOS DIAGNOSTIKOS IR PREVENCIJOS PROBLEMOS

Algirdas Šalomska^{1,2}, Violeta Mockeliūnienė², Eugenijus Jacevičius¹, Raimundas Lelešius², Raimundas Mockeliūnas¹, Rolanas Kliučinskas³, Saulius Petkevičius^{1,2}

¹*Užkrečiamųjų ligų katedra, Lietuvos veterinarijos akademija, Tilžės g. 18, LT-47181 Kaunas, Lietuva*

²*Virusologijos skyrius, LVA Veterinarijos institutas, Instituto g. 2, LT-56115, Kaišiadorys, Lietuva*

³*Imunotechnologijos laboratorija, VU Imunologijos institutas, Molėtų pl. 29, LT-2021, Vilnius, Lietuva*

Santrauka. Darbo tikslas buvo ištirti galvijų infekcinio rinotracheito (GIR) epizootologinę situaciją kai kuriose veislinėse bandose, įvertinti polimerazės grandininės reakcijos galimybes diagnozuojant ūmią galvijų I tipo herpesvirusų (GHV-1) infekciją; įvertinti lizdinės AT-PGR metodą diagnozuojant persistentinę ir ūmiąją galvijų virusinės diarėjos (GVD) virusų infekcijas, nustatyti persistentiškai infekuotų (PI) galvijų reikšmę plintant GVD.

Nustatyta, kad aukšto produktyvumo bandose 45,9 proc. galvijų buvo užsikrėtę GIR sukėlėjais – galvijų I tipo herpesvirusais. Padėtis išanalizuota devyniuose pasirinktuose ūkiuose, iš kurių septyniuose (77,8 proc.) rasta užsikrėtusių galvijų. GIR daug dažniau nustatyta karvių, ypač vyresnių, grupėje ($p < 0,01$). Tyrimai PGR metodu parodė, kad veršelių bronchopneumonijų priežastis buvo GHV-1. Taip pat nustatyta, kad lizdinė AT-PGR gali būti taikoma rutininėje diagnostikoje identifikuojant PI galvijus bandose; nustatyta, kad PI galvijai per 3–4 savaites gali apkrėsti nuo 22,2 iki 38,5 proc. imlių, neturinčių antikūnų prieš GVDV, galvijų.

Raktažodžiai: galvijų infekcinis rinotracheitas, galvijų virusinė diarėja, diagnostika, polimerazės grandininė reakcija, prevencija.